

- v prípade, že Súdny dvor vyhlási druhý odvolací dôvod za dôvodný, odvolateľka žiada, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby sa Všeobecnému súdu nariadilo obmedziť svoje úvahy na skutkové a právne otázky, ktoré sa riešili v rozhodnutí odvolacieho senátu; pokiaľ Všeobecný súd dospeje k záveru, že nemôže potvrdiť rozhodnutie odvolacieho senátu, ak sa sprístupnenie verejnosti na internete bude posudzovať samostatne, odvolateľka žiada, aby vrátil vec odvolaciemu senátu na ďalšie posúdenie toho, či sa s ohľadom na podané dôkazy vzťahuje výnimka podľa článku 7 ⁽¹⁾ na sprístupnenie verejnosti vo Fort Lauderdale a na sprístupnenie verejnosti na obchodné účely,
- v prípade, že Súdny dvor vyhlási tretí odvolací dôvod za dôvodný, odvolateľka žiada, aby sa napadnutý rozsudok zrušil v časti, v ktorej sa týka uplatnenia článku 7 a aby sa Všeobecnému súdu nariadilo opätovne posúdiť dôkazy, pričom bude dbať na riadny účinok znenia článku 7 a uplatní kritérium vyváženia pravdepodobností,
- v prípade, že Súdny dvor vyhlási štvrtý odvolací dôvod za dôvodný, odvolateľka žiada, aby sa napadnutý rozsudok zrušil a vec sa vrátila inej komore Všeobecného súdu na ďalšie posúdenie,
- odvolateľka ďalej žiada, aby Súdny dvor rozhodol o trovách konania v jej prospech podľa článkov 137 a 184 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1) Prvý odvolací dôvod – Porušenie článku 63 NDS

Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade a uplatnení článku 63 tým, že nezrušil rozhodnutie odvolacieho senátu v rozsahu, v akom povolil nové dôkazy.

2) Druhý odvolací dôvod – Porušenie článku 61 CDR

Všeobecný súd porušil článok 61, keď v skutočnosti vykonal skutkové zistenia, ktoré neboli vykonané odvolacím senátom v jeho rozhodnutí a nepatrili do predmetu odvolania. Všeobecný súd išiel nad rámec svojej právomoci zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie odvolacieho senátu.

3) Tretí odvolací dôvod – Porušenie článku 7 NDS

Všeobecný súd porušil článok 7, keď uplatnil nesprávne kritériá pri posúdení dôkazov. Všeobecný súd tým rovnako naznačil, že na posúdenie kritérií sú potrebné špecifické dôkazy namiesto toho, aby pri posúdení dôkazov predložených v konaní uplatnil riadne kritériá. Všeobecný súd napokon nesprávne odmietol tvrdenie odvolateľky, že pri uplatnení článku 7 sa môže zohľadniť kvantitatívny faktor.

4) Štvrtý odvolací dôvod – Nesprávne zloženie Všeobecného súdu (siedma komora)

Siedma komora Všeobecného súdu nebola náležite zložená. Sudca Kornezov bol vymenovaný za sudcu Všeobecného súdu v roku 2016, pričom predtým bol sudcom Súdu pre verejnú službu. Medzičasom bola zistená procesná chyba vo vymenovaní sudcu Kornezova za sudcu Súdu pre verejnú službu. Ak by sudca Kornezov nebol v roku 2016 sudcom Súdu pre verejnú službu, jeho vymenovanie za sudcu Všeobecného súdu by pred rokom 2019 nebolo možné. Z toho teda vyplýva procesná chyba, aj pokiaľ ide o jeho vymenovanie za sudcu Všeobecného súdu. Napadnutý rozsudok sa preto musí zrušiť a vec sa musí vrátiť inej komore Všeobecného súdu.

⁽¹⁾ Článok 7 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1) (ďalej len „NDS“).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal *Gerechthof 's-Hertogenbosch* (Holandsko) 26. júna 2018 – IO/*Inspecteur van de belastingdienst*

(Vec C-420/18)

(2018/C 319/16)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechthof 's-Hertogenbosch

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: IO

Odporca: Inspecteur van de belastingdienst

Prejudiciálna otázka

Vykonáva člen Raad van Commissarissen (dozorná rada) nadácie, ktorý je z hľadiska svojich pracovných podmienok a odmeňovania podriadený tejto rade, ale inak k dozornej rade ani k nadácii nie je vo vzťahu podriadenosti, nezávisle svoju ekonomickú činnosť v zmysle článkov 9 a 10 smernice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) 4. júla 2018 – Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-438/18)

(2018/C 319/17)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais S.A.

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciálne otázky

1. Je v súlade s právom Únie článok 23 ods. 1 písm. c) zákona o dani z príjmov právnických osôb v znení účinnom v roku 2013 a článok 23 ods. 1 a ods. 2 písm. c) toho istého zákona v znení účinnom v roku 2014, ak sa vykladajú v tom zmysle, že po uskutočnení reverznej fúзии už nie sú úroky z úverov získaných od tretích osôb (ktoré zanikajúca spoločnosť mohla odpočítať, pokiaľ by nedošlo k fúзии) na nadobudnutie kapitálu v nástupníckej spoločnosti, prevedených v dôsledku fúзии, daňovo odpočítateľné od príjmov nástupníckej spoločnosti? Možno konkrétne vychádzať z toho, že nemožnosť odpočítať úroky je prekážkou operácií zlučovania, na ktoré sa vzťahuje smernica Rady 2009/133/ES⁽¹⁾, alebo ich obmedzením, a je rozpore so zásadami a cieľmi smernice, ako to stanovuje článok 4?
2. V prípade, ak sa na prvú prejudiciálnu otázku odpovie v tom zmysle, že vylúčenie odpočítania takýchto úrokov je zlučiteľné so smernicou, má vplyv na túto odpoveď skutočnosť, že táto oprava nebola vykonaná na základe ustanovení smernice proti daňovým únikom (článok 15) alebo na základe vnútroštátnych predpisov, ktorými sa preberá (článok 73 ods. 10 zákona o dani z príjmov právnických osôb), ale na základe iných ustanovení vnútroštátneho práva (článok 23 zákona o dani z príjmov právnických osôb)?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2009/133/ES z 19. októbra 2009 o spoločnom systéme zdaňovania, uplatniteľnom pri zlučovaní, rozdeľovaní, čiastočnom rozdeľovaní, prevode aktív a výmene akcií spoločností rôznych členských štátov a pri premiestnení sídla SE alebo SCE medzi členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 310, 2009, s. 34).